

TER AARDE IN LACHANIA

gesneuveld fragment [DE TOVENAARSDOCHTER](#) van Maroesja Lacunes ©2022

‘Je kunt hier sinds kort ook als niet-gelovige begraven worden. Maar dan lig ik tussen al die klootzakken. Of bij dat praalgraf van de jonge Litza, de dochter van de mensen van Platanos, opgetuigd als een roze Jordaancafé. Haar moeder was trouwens de enige Griek die naar Crazy Joe’s begrafenis kwam. Crazy Joe, de Engelsman die jarenlang in de rivierbedding leefde en daar stierf.’

Van die rivierbedding wist ik. Ik had het geraamte van de boot daar pas nog zien liggen en dacht aan mama die goed met de zonderling overweg kon. Geert vraagt zich zelfs af of ze een verhouding met hem had. Wel had ze, zo vertelde zij me ooit, daar met hem zitten blowen vlak voordat ze ziek naar Nederland kwam.

‘Misschien kom ik naast hem te liggen met die koffer.’

‘Die koffer?’

Mijn broer geeft op zijn manier een van die inkijkjes in het dorpe leven hier.

‘Crazy Joe was de eerste niet-Griek die hier begraven werd. Hij leefde in die zelfgebouwde boot in de rivierbedding verderop. Daar werd hij ziek. Een vriend ging kijken en belde een ambulance, maar die kon door het veld niet bij de bedding komen en de jongens vertikten het de zieke op te halen. Maar de vriend dwong ze Crazy Joe op de rug te nemen en naar de ambulance te dragen. Hij heeft het tenslotte niet gered. Ik ging kijken waar hij zou komen te liggen – vóór de ceremonie begon. Er werd gegraven.

“Dat gat is toch veel te klein,” zei ik – Nee hoor, dat was niet zo. Maar toen de kist tijdens de uitvaart omlaag ging in dat ondiepe gat, botste die tegen de rand. Er weer uit, toch te klein. Nog eens proberen. Weer bleef de kist hangen en weer moet er bijgeschept worden. Toen de kist dan eindelijk wat scheef boven een loze ruimte bleef steken, kwamen de speeches.

“Ik zal je missen”, loog de een. Michael, de Amerikaan, maakte er een theatershow van met galm en zang. De Duitse Masja fluisterde mij toe:

“Hij kon zijn bloed wel drinken.”

Het gat moest dicht. Handjes aarde werden er opgegooid – en toen er een laag van twintig centimeter bovenop lag, kwam iemand aanrennen met een koffer van Crazy Joe: die moest er nog bij. Nee, dát ging echt niet meer. De koffer werd toen boven op het graf gezet.

Wat maakt het eigenlijk uit waar je ligt. Sommige mensen hebben behoefte aan een plek om naar toe te gaan. Jutta zou het niet erg vinden als ik hier begraven word’.